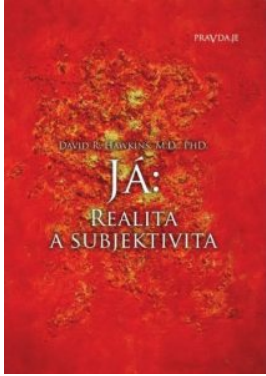

Kapitola 19: Cesta srdce

Předcházející část: Kapitola 18: „Bez mysli“

***

<p>JÁ: REALITA A SUBJEKTIVITA</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □ Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.JE – 2020</p>
	
<p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	

***

Návod

Mohlo by se zdát, že informace o vědomí a struktuře a funkci myšlení a vnímání jsou primárně hodnotné pro duchovně hledající, kteří si vybrali cestu neduality (Advaita). Tyto věci však mají stejně velkou hodnotu pro aspiranta, který si zvolil cestu oddanosti srdce. V praxi však většina hledajících kombinuje tyto cesty, a je to především otázka důrazu nebo stylu praxe.

Nejdůležitějším cílem cesty srdce je dosažení úrovně vědomí nazývané Bezpodmínečná láska. Energie inspirace a oddanost usnadňuje vzdát se pozic a vyústit ve spoléhání na Boží milost. Ačkoli tento proces zní koncepčně jednoduše, jak každý zjistí zkušeností, je často obtížnější, než se očekávalo. Upřímný oddaný zjistí, že snaha o bezpodmínečnou lásku má nepříjemnou schopnost vychovávat opak toho, co je určeno jako cíl. Tohle je míněno v přísném duchovním výroku, že „Láska vyvolává protiklady.“

Je třeba si uvědomit, že láska a mír jsou největšími hrozbami pro „ego“, které se brání tím, že se uchýlí k zakořeněným postojům, které jsou skryté v nevědomí. Tyto postoje nelásky pocházejí z dosud přítomného biologického, na přežití orientovaného zvířecího mozku, který v dětství pronikal na povrch, než je rodičovské a společenské tlaky přinutily, aby se dostaly do nevědomí dobře známými psychologickými mechanismy ega, jako jsou represe, popření, potlačení, reakční formace, projekce a racionalizace.

Tyto samoobslužné mechanismy se vztahují k různým sub-osobnostem, stejně jako na primární sebe identitu. Víra a emoce jsou pak naprogramovány společností, historií, kulturou, vrstevníky, církví, školou, rodičů a nyní, což je velmi důležité, médii. Všechno výše uvedené je silně ovlivněné, usnadněné nebo omezené

DNA, genetickými faktory, hormony matek a vrozeným biologickým osudem. Rozsah možností je dokonce v souladu se stavbou těla, jako tzv. somatotypy (endomorfní, mezomorfní a ektomorfní).

Existují samozřejmě i další faktory, které ovlivňují osobnost a obsah ega, jako je úroveň IQ, socioekonomický status, třída, zdraví, geografie, životní prostředí, dětská výživa a další. Tyto faktory jsou však viditelné a jsou studovány mnoha výzkumnými vědeckými obory.

Snad mnohem dalekosáhlejší celkový účinek má neviditelný faktor karmického „dědictví“ a jeho mnohočetné, netušené vlivy. Narodit se jako člověk s egem je už hluboká „karmická událost“.

Duchovní ego může být viděno jako současný projev karmy člověka, takže „odvolání ega“ je totéž jako vyřešení lidské karmy protože jsou provozně jedno a totéž. Pokud pojem „karma“ není přijatelný, lze místo něj použít termín „nevědomí“.

Přestože překážky, které je třeba překonat, zůstanou stejné, ať už jsou zvažovány z hlediska karmy nebo nevědomí, hlavní výjimkou je, že student, který udělal nějaký výzkum svého vlastního karmického pozadí, bude osvobozen od mnohé sebelítosti, nelibosti a hněvu na naivně předpokládaných „nespravedlnostech“ života.

Karmický výzkum se nejlépe provádí, když jsou zapotřebí konkrétní odpovědi pro vyjasnění. Tyto objevy mohou být velmi užitečné a zachránit roky nebo dokonce životy zbytečné duchovní práce. Základní hodnota karmického výzkumu spočívá v tom, že získané informace jsou pak zasazeny do kontextu s problémem a místem ve kterém vznikl, a to pak usnadňuje jeho řešení.

Výzkum minulosti často odhaluje zdroj opakujících se životních událostí nebo témat. Nejčastěji se objevují tyto psychologické mechanismy ega:

1 Náprava – člověk opakuje minulé vzory, aby měl možnost tentokrát dělat lepší volby.

2 Tvorba reakcí (obránný mechanismus, kdy jsou nepřijatelné impulsy zvládnuty zveličováním protichůdné tendence, pozn.překl.) – člověk má v tomto životě extrémně opačný pohled nebo postoj, aby se jeho protiklad vytlačil z vědomí.

3 Projekce – to, co je bolestivé u sebe, je promítnuto na jiné.

4 Návrat potlačeného – tím, co člověk dříve udělal ostatním, tím v tomto životě trpí opačným směrem jako oběť.

5 Popření – motivace a myšlenky jsou zcela potlačeny a odmítnuty jako „ne moje“.

Zatímco výše uvedené lze zjednodušeně vidět jako základní psychologii, tyto koncepty musí být rychle zrušeny, když jsou tyto mechanismy zapojeny do duchovní očisty. Pokud nejsou objeveny základy, může to trvat velmi dlouho, než se překonají mnohé osobnostní charakteristiky, které mohou přinášet vinu, hanbu a utrpení duchovně oddanému člověku, který prochází duchovní očistou.

Karmický výzkum nevědomí je také užitečný v tom, že odhaluje konkrétní rys nebo událost, která vznikla v určitém kontextu, čase a místě, a když ji člověk znovu uvidí, ztratí svou negativní energii. V době kdy byla zaznamenaná ve vědomí v „předchozím životě“ ego učinilo chybný úsudek založený na postoji, který přetrvával, dokud se nezahojil pochopením.

Při pohledu do minulosti je třeba si uvědomit, že v minulých staletích byla celková úroveň vědomí lidstva pod 190, tedy pod integritou. Proto život neměl cenu, násilí a brutalita byly normální a převažovala nevědomost. Na úrovni vědomí 190 mohly být hromadné popravy snadno racionalizované, jako například pro dobro revoluce, zemi, příčinu, církev, atd. Stejně jednání a chabé výmluvy by nebyly přijaty tak příznivě v dnešní době, kdy úroveň vědomí nyní pokročila na 207 a celkově má tendenci být na úrovni 400+ v civilizovaných zemích.

Když se podíváme na Stupnici vědomí, je zřejmé, že určitá úroveň znamená, že to, co je pod současnou úrovní člověka bylo překonáno, přinejmenším zásadním způsobem, a vyšší úrovně představují materiál, který má být pochopen a překročen. Například pokud je člověk obecně milující a schopný pravé lásky (to se vztahuje pouze na pět procent populace), pak lze předpokládat, že jeho úroveň je 500+. Dalším krokem je přeměnit tuto schopnost lásky na úroveň bezpodmínečné lásky (která kalibruje na 540).

To by znamenalo pohlédnout na jevy vyjmuté z lásky, které jsou založené na postojích, jako jsou např. posudky dobrý / špatný, vinný / nevinný, zasloužené / nezasloužené a celková nelibost. To odhalí dvojice protikladů a postoje, z nichž vyplývají. Bloky budou pak odkryté a zjistí se, že jsou způsobené samotnou funkcí vnímání. Často se inspirovaní uchazeči pokoušejí přinutit se k tomu, aby milovali to, co je odpuzivé a nesympatické, a odpouštěli vinu. To se stává nemožné, protože „špatní“ lidé jsou stále vnímáni jako špatní, takže aby uspěli, musejí překročit dualitu vytvořenou pozicemi duality. Je užitečné připomenout, že většina lidí není schopna být jinými, než jací jsou, protože jsou poháněni nekonečnými programy a systémy víry.

Důvod, proč se mysl odmítá ztotožnit s negativním jevem, je kvůli vině a hanbě. Když je jev pochopen a zasazen do souvislostí, již není považován za hrozný a proto již nemusí být potlačován.

Je zajímavé si připomenout biologické dědictví a předpokládat, že to, co se dělo v předchozím životě nebo čase, spočívalo především v primitivních pudech, které Freud označil jako „Id“. Lze pak předpokládat, že základní matice značné negativity má co dělat s prvořadými přitažlivostmi a instinkty, které jsou narcistické, zvířecí, surové a necivilizované. Primitivní zvíře v nás je samozřejmě zcela netréované, jedná extrémně a jeho dravé pudy jsou nemilosrdné. Jeho uvažování je o zabíjení, vraždění, vezme si, co chce násilím, znásilňuje, dopouští se násilí vůči sexuálním objektům, poráží rivaly a nenávidí všechno, co frustruje uspokojení jeho popudů, a pak to označuje za nepřítele. Pokud mysl vnímá tyto myšlenky a impulsy jako „moje“, pak reaguje vinou, strachem, popíráním a projekcí.

Duchovní práce zahrnuje nejen poznání Boha, ale také „poznat sebe sama“. S odpovídajícím porozuměním cesta srdce a cesta mysli splynou do sebe navzájem, kde jsou pojmy pouze produkty vnímání. V realitě neexistuje oddělení srdce a mysli. Dalo by se říci, že srdce má vlastní mysl a mysl má vlastní srdce. Na konci jsou to jedno a totéž v Allness Já. (Materiál této kapitoly byl kalibrován na 975.)

Otázka: *Proč má o dvacet pět bodů méně než předchozí prezentace?*

Odpověď: Je to proto, že obsah této části byl předveden z pohledu, že ego a jeho psychologické mechanismy jsou skutečností a ne iluze. Prezentace byla zaměřena na to, aby byla užitečná pro většinu hledajících, kteří musí ego nejprve přijmout, jako by to byla realita, a které musí být vyřešeno dříve, než bude moci být překročeno. Na vyšších úrovních je ego považováno za iluzi, bez vnitřní reality.

Pro pochopení ega jsou proto užitečné znalosti, které je třeba později vyřadit. Pokusit se o to dříve, než je člověk může rozpustit duchovním porozuměním, by vedlo k fiktivnímu postojí, protože mysl snadno začlení veškerý naučený materiál a jemně se snaží prosperovat v nové, skryté podobě.

Naivní student by mohl například slyšet, že ego je iluze, a pak říká: „já nevěřím v ego. Je to jen iluze.“ V tomto bodě je to vlastně studentovo ego, které dělá takové prohlášení. Ačkoli v konečné Realitě neexistuje taková věc jako ego, dokud nenastane realizace, je stále natolik dostatečně silné, že vás zabijete během sekundy, pokud to poslouží jeho účelu. Nikdy nepodceňujte jeho lstivé strategie. Více realistickým postojem je respektovat jeho schopnosti a soucitně ho uzdravovat. Jakmile je ego zkrocené, je mnohem přístupnější pro odpařování do slunečního svitu.

Otázka: *Odpověď, kterou jste právě dal, ve skutečnosti vysvětluje snížení o pětadvacet bodů a kalibrovaná úroveň odpovědi je nyní 999.9.*

Odpověď: Vaše odpověď přináší jeden zajímavý bod, který je užitečný a pomůže zabránit vývoji takzvaného „duchovního ega“, které je Achillovou patou mnoha aspirantů nebo dokonce známých učitelů. Aby se kompenzovala marnivost z toho, co se člověk naučil, zaměříme se s pokorou na to, co se ještě máme naučit.

Ego je chytré. Nahrazuje osobní pýchu duchovní pýchou. Pokračuje neohroženě dále. Připisuje si osobní kredit za duchovní porozumění, místo aby si uvědomilo, že samotná schopnost porozumění je duchovní dar od Boha. Vidíme z příběhu Lucifera, že zůstává vězet v pasti na neopatrné.

Otázka: *Samotné získání duchovních znalostí je pak rizikový faktor, na který je třeba dávat pozor.*

Odpověď: Nevýhodou duchovní výchovy je nahromadění marnivosti ve smyslu „já vím“ a devalvace lidí, kteří nejsou „duchovní“. Proto je důležitým základem duchovního školení a vzdělání, aby se lidé dozvěděli, jak se vědomí projevuje v podobě ega a jeho mechanismů.

Pokud získáte informace a prožíváte vděčnost, pak duchovní pýcha nebude mít velkou

oporu. Je také nesmyslné říkat, že jeden člověk je „vyšší“ než druhý. Nezapomeňte, že kalibrované úrovně vědomí měří převažující iluze a ne skutečnosti. Je to míra lidského stupně povědomí o Já jako o skutečném „JÁ“. Úrovně označují především odpor vůči skutečné realitě.

Duchovní pýcha může působit ve dvou směrech, buď zvyšuje marnivost, nebo je paradoxně postojem, že je člověk horší než ostatní. Prohlašovat „Já jsem nic a On (Bůh) je vše“ je stejně daleko od pravdy jako opačný extrém. Postoj „Jsem jen bezcenný červ“ je jen marnivost v hadrech místo v róbě.

Otázka: *Co pokání?*

Odpověď: To je dlouhodobě uznávaný způsob, jak odčinit vinu a také snaha prosit Boha o milosrdenství a odpuštění. Jedná se o vnitřní drama, které je založené na nepochopení ega. Je to hra mezi polohami. Člověk „dluží“ pokání a zpověď pouze Já. Člověk „dluží“ odčinění „hříchu a viny“ svému Já. Má povinnost změnit vlastní cesty, vůči svému Já. „Dluží“ to Já, aby odevzdal postoje. Utrpení slouží pouze egu. K čemu by to bylo Bohu, který nemá žádné potřeby, žádné emoce a který by v žádném případě nebyl potěšen lidskou agoníí? Všechno utrpení je marnivost, kdy různé aspekty osobnosti hrají role prokurátora, obžalovaného, soudce a poroty. Je těžké pro lidi si představit, že Božství není soud.

V egyptské mytologii jde duše do Hádu, kde Pán podsvětí (Osiris) sedí jako soudce a váží srdce hříšníka na váze, a osud duše pak závisí na rovnováze. Abychom porozuměli tomuto popisu (který funguje docela silně v lidské psychice), nejdříve si povšimněme, že odkazuje na „podsvětí“. Je to soudce v nevědomí myslí, který člověka hodnotí a vynáší rozsudky viny, utrpení a sebe-nenávisti. Tento mýtus přesně zobrazuje temnou stranu nevědomí.

Na vyšší úrovni vědomí by člověk očekával božstvo, které vládne v okamžiku soudu a vážení váhy by byl učitel, který by vzdělával duši tak, aby se mohla učit dělat věci lépe a sloužit Bohu. Na vyšší úrovni vědomí toto drama vážení váhy spravedlnosti zahrnuje další element, zástupce božství, který je přímluvcem. Mít privilegium přítomnosti přímluvce nebo spasitele je duchovní zásluha a přímluvce představuje možnost přijímání Boží milosti a milosrdenství tím, že se člověk obrátí úplně k Bohu.

Bez přítomnosti přímluvce nebo spasitele by si duše ve svém ohromení ani nevzpomněla ani neuvědomila, že takový je vždy k dispozici. Spasitel je tedy skutečně duchovní skutečnost v bráně ke spáse.

V křesťanství je v den soudu přímluvcem Ježíš Kristus, který je svědkem rozhodnutí duše pro Boha jako Světla pravdy, a ne tmy. Zatímco Osiris svaly při testování oslabuje, přímluvce / spasitel / Kristus / učitel z Nebe je posiluje.

Otázka: *I když je nakonec odhaleno, že cesta srdce a mysl jsou vzájemně propojeny, co na tom záleží, která z nich začíná jako první?*

Odpověď: Pokud se srdce otevírá jako první, mysl ho následuje; pokud se nejdříve otevírá mysl, pak následuje srdce. Volba souvisí s karmickou predispozicí a

sklony.

Subjektivní stavy se otevřou ve zdánlivě odlišné sekvenci, v závislosti na tom, která cesta se primárně následuje. Když energie „srdce“ duchovního těla překročí úroveň vědomí 600, objeví se hluboká blaženost (tradičně v sanskrtu nazývána jako Sat-chit-ananda), která se může objevit, když duchovní energie (kundalini) dosáhne korunní čakry (vědomí Boha) duchovního těla. V tomto stavu se oddaný může stát ochromeným a dokonce trvale opustit obyčejný svět (padesát procent). Ti, kteří se adaptují a jsou schopni se přizpůsobit a vrátit se do světa, jsou často považováni za svaté (např. Matka Tereza). Po dosažení této úrovně by si duch mohl říci, že je spokojen s touto dobou životnosti a úroveň vědomí má tendenci zůstat stejná pro rovnováhu pozemské existence takové osoby. To je také proto, že nekonečná Láska Přítomnosti vylučuje jakoukoliv úvahu o vývoji vědomí, který se zdá být irelevantní. Poznání, které nastává v tomto stavu, nahrazuje veškeré myšlení, dokonce i do té míry, že řeč nebo verbalizace může být nemožná po celé roky. Během celé historie a i v současné době existují takoví svatí ve stavu blaženosti, kteří jsou mlčenliví, ale jsou schopni přijímat návštěvníky a dát jim své požehnání.

Když převažovala cesta vědomí / myslí, povědomí se otevírá, aby odhalilo samotný zdroj vědomí jako Allness Božství a Jednoty veškeré Existence jako nadčasového Stvoření. Toto zjevení je zpočátku ohromující a oslňující pro letmé zbytky mizejícího ega / prožívajícího / svědka, který se pak odmlčí. Tento okamžik transcendence myslí je prchavý a světlo Božské vševědoucnosti odhaluje Manifestované jako projev Nemanifestovaného mimo existenci jako zdroj.

Absolutní identita Já z konečné Reality odhaluje Boha jako zdroj a potvrzuje cestu Advaity (neduality), stejně jako blaženost Sat-chit-anandy potvrzuje, že Bůh je nekonečný, Absolutní Totalita (Moc) a Věčná Láska.

Když dojde k osvícení, výsledný stav také úplně rekonstruuje vzhled světa. Je vidět, že všechno je samo sebou. Už neexistuje „já“ nebo osobní „Já“. Orientace na svět je zcela změněna a fungovat v něm může být nemožné nebo velmi obtížné. Statistický výzkum ukazuje, že jen málokterí jsou schopni vůbec se vrátit do světa.

Osvícený mudrc může nebo nemusí vypadat jako „svatý“, když vznik osvíceného stavu obejde osobnost. Aby znovu fungovala, její pomíjivý zbytek musí být částečně a dobrovolně obnoven. Kontrast mezi svatým a mudrcem je porovnání sv. Františka z Assisi se zenovým mistrem.

Zatímco Sat blaženosti může být vyjádřen srozumitelným popisem a verbalizací, mudrcův stav bytí sjednocený s konečným kontextem reality je značně mimo běžné pochopení. V důsledku toho může schopnost to vyjádřit jazykem trvat až třicet let nebo možná ještě déle, aby bylo možné koherentně popsat tuto zkušenost.

Společnost reaguje odlišně na světce ve stavu blaženosti, než na nedetekovatelný stav mudrce. Stav blaženosti je rozeznatelný pro ostatní lidi, kteří mohou reagovat s úctou. Stav mudrce není rozpoznatelný, a proto, aby mohl komunikovat se světem, mudrc se může uchýlit ke stylu komunikace, která je založená na tajemném smyslu pro humor, který si hraje s paradoxem a dvojznačností. To je způsobeno

vnímáním v souvislostech a uvolněných možnostech. To může znít překvapivě pro návštěvníka, když slyší, že mudrc nedává přednost životu ani smrti, vítězství nebo ztrátě. Neexistuje ani přitažlivost ani averze

Platí jak pro svatého, tak pro mudrce: Já se o přežití nezajímá, je věčné a bez jakékoli formy. Tato „božská lhostejnost“ se může zdát záhadná. Tyto stavy jsou také doprovázeny fyziologickými změnami, jako je ztráta dráždivého reflexu (startle reflex) nebo posun mozkových frekvencí EEG z rychlých beta vln na pomalejší theta vlny.

Úroveň vědomí svatého nebo mudrce obecně zůstává stejná po zbytek jejich pozemských životů. U velmi malého počtu může progrese vývoje vědomí pokračovat, což pak způsobuje jedinečné obtíže, což může opět vyžadovat stažení se ze světa.

Otázka: *Je společnost více obeznámena se svatými než s mudrci?*

Odpověď: Světec je snadněji pochopitelný a rozpoznatelný, protože bezpodmínečná láska je idealizovaný stav. Osvícení není v západním světě běžně známé, s výjimkou příkladu Buddhy.

Otázka: *A co styl oblečení nebo fyzický vzhled, který naznačuje náboženskou nebo duchovní příslušnost, jsou vhodné nebo užitečné?*

Odpověď: Nevýhodou je, že mohou být používány egem k označování speciality. Pokud je toto účelem, pak takový oděv může být skutečně vhodný a užitečný, protože oddaný člověk je více srozumitelný. Jako uznávaný člen náboženské nebo duchovní komunity mu společnost přiznává jisté úlevy a mění své očekávání, takže oblečení má ochrannou funkci a je otevřeným prohlášením o duchovní angažovanosti. Oddaný člověk může mít nejen velmi odlišný životní styl, ale také může procházet fázemi a změnami, které by nebyly obvykle srozumitelné.

Otázka: *Které stavy se vyskytují?*

Odpověď: Na každé cestě může obětavost a oddanost člověka zcela pohltit a vést k zanedbání věcí, které svět považuje za důležité. Člověk může mít nedostatek zájmu o stravování, sníženou potřebu spánku, potřebu samoty a ztrátu zájmu o běžné záležitosti, konverzaci nebo družnost. Může ztratit zájem o rodinu a přátele, opustit odborné zájmy a finanční záležitosti, a pokud není správně vnímán, může být nepochopen a považován za ztroskotance nebo člověka, který ztratil rozum („gone over the edge and lost their senses= šel za hranu a ztratil své smysly“). Cesta srdce trvá, když člověk překročí úroveň vědomí 500. Postupuje, jak jsou zjištěny a překročeny postoje. Na úrovni bezpodmínečné lásky (540) se energie stává docela intenzivní a ohromující. Člověk pak nevidí nic jiného, než lásku všude, a v určité fázi se „zamiluje“ do všeho, co existuje. Tento stav má za následek ohromující radost a často se objevují slzy. Dokonalost a nádherné krásy veškerého života jako vyjádření Božství jsou ohromující a vedou k extázi. Odhaluje se Přítomnost Boha jako Láska, protože dualita vnímání ustává následkem odevzdání postojů. Láska je tedy průchod mezi lineární a nelineární doménou. Je to velká cesta k objevu Boha.

Rozpuštění ega nekonečnou Láskou Božské Přítomnosti může být tak ohromující, že schopnost fungovat ve světě v běžném smyslu může být ztracená. Slzy radosti mohou pramenit po dlouhou dobu z vděčnosti za dar duchovní vize, která mění všechen vzhled. Krása majestátně vyzařuje ze všech objektů. Hodnota všech „věcí“ je rovnocenná účinkem vnitřního Božství Stvoření jejich existence.

V takovém stavu není malomocenství odpudivé a umírající chudí v ulicích Kalkaty jsou krásní a milí. Bezpodmínečná láska se vylévá a léčí jejich pocit odloučení – takový je zázrak. Já oddaného rozpoznává Já v umírajících a opuštěných lidech, a v tuto chvíli vstupují do radostné blaženosti. Veškerý strach ze smrti zmizí tam, kde vyzařuje Realita života jako Boží Láska.

Poznání nahrazuje myšlení a Přítomnost vylučuje všechny iluze o separaci. Boží Láska je Já z nekonečného „Jáství“ existence. V Přítomnosti existují pouze klid, mír, dokonalost a krása. Srdce se naplní vděčností a vylévá energii do světa v reakci na neviditelnou potřebu. Zázraky se objevují neočekávaně a člověk je svědkem toho, jak se zázrak rozvíjí, když Duch Svatý transformuje zdánlivě nemožné.

Esence odhaluje, že nic „nezpůsobuje“ nic jiného. Totalita odhaluje svou podstatu a transformace je viděna jako zázraky, které se nyní zdají být normální a jsou přirozeným stav věcí. Je zřejmé, že veškerá existence je zázrak, a že Stvoření je nepřetržité rozvíjení Neprojeveného jako zkušenost Projeveného. Vnímání vidí jiný film života, než jaký je odhalen duchovní vizí. Nelze to vysvětlit.

Otázka: *Jak může člověk v takovém stavu fungovat ve světě?*

Odpověď: Člověk se musí stáhnout z běžného života na mnoho let. Ve velmi vysokých úrovních nad 500 je ohromen radostí, která může být spojena s extází, ale když je tato extáze překročena, převažuje hluboký mír, ve kterém může být pomalý návrat k fungování možný. Ticho Přítomnosti je totální. Činnost je značně omezena. Všechny potřeby zmizí. Na člověka se musí pohlížet stejně jako na domácího mazlíčka, tělo se krmí a pečuje se o něj. Tělo může být irelevantní, neliší se od kusů nábytku v místnosti. Je-li stav zjevení určený k dalšímu vývoji, stavy se potom stávají více podobnými těm, které vyplývají z následování cesty mysli. Cesta srdce je cestou prohlášení (affirmation). Naproti tomu, cesta mysli může vypadat více asketicky a stroze ve své přísnosti. Asketický stav už dále nepotřebuje externí služby a vyloučí je, protože progresivní zjevení jsou fascinující a všechno ostatní je nedůležité.

Zatímco svět může očekávat, že život duchovně angažované osoby by měl být svatý a klidný, poměrně často nastane opak. Karma je aktivována a vynášena do povědomí. Mohou se vyskytnout zásadní změny v aspirantově životě a vztazích. Několik let může život vypadat jako bouřlivý a nastávají hluboké vnitřní změny. Ty mohou zahrnovat životní styl, povolání, vztahy a majetek, které mohou rychle přicházet a odcházet. Změna v zeměpisné poloze je běžná. Přátelé a rodina si mohou myslet, že se oddaný „zbláznil“, „opustil realitu“, zachází do extrémů.

Otázka: *Jaké další problémy mohou vzniknout, na které si aspirant musí dát pozor?*

Odpověď: Duchovní hledač prochází vývojovými etapami. Existuje zpočátku nebezpečí pro ty, kdo jsou naivní a příliš důvěřiví, od lidí, kteří prosazují duchovní politiku a usilují o moc. V této fázi nerozpoznávají to, co je neintegrované, a každého považují za důvěryhodného a milého. Je třeba připomenout, že v této fázi může bezpodmínečná láska člověka oslepit vůči tomu, co je neintegrované nebo dokonce destruktivní. Říkáme: „láska je slepá“ a v extrémním případě může vést k hlouposti a vážné chybě.

Jak duchovní pokrok pokračuje, naivitu aspiranta nahradí větší moudrost a rozlišování. Má soucit se všemi nevědomostmi, ale rozpoznává to, co je neintegrované. Ježíš varoval před naivitou (např. neházet perly sviním, nebo před vlky v rouše beránčím). Pro zachování rovnováhy musí duchovní energie proudit do třetího oka (duchovní vidění a povědomí), stejně jako k srdeční čakře. Pak se dostane do korunní čakry jako zjevení.

Otázka: *Jak lze zabránit vývoji duchovního ega? Zdá se, jako by ho každý úspěch živil.*

Odpověď: Uvědomte si, že neexistuje taková entita jako činitel skutků nebo činů. Neexistuje žádný činitel / já, kterému náleží vina nebo zásluha. Pokrok je výsledkem kvality vědomí, které bylo aktivováno souhlasem duchovní vůle. Duchovní inspirace se stává energií, která je činná. Není produkována egem – já. Já, stejně jako Božství Boha, nic „nečiní“, ani „nejedná“, nebo „nevykonává“ nebo „nezamýšlí“ nebo „nevybírá“, neboť je mimo veškerou vůli. Pro manifestaci Boha jako Existence neplatí podmínky nebo postoje. Čistota Božství je mimo rozum ega, protože ego je omezeno formou a vždy předpokládá dualitu subjektu a objektu.

To, co je konečná nelineární Realita, není dělitelné a je mimo dualitu konceptů ega založených na postojích. Všechny duchovní pokroky jsou dar a pokorná vděčnost vylučuje pýchu.

Následující část: [Kapitola 20: Perspektivy](#)